

Det har jeg allerede den Gang sagt, og jeg tilføjede ogsaa det ganske fornødne, at det var dog kun ud fra den Forudsætning, at Indtægten indgik i Statskassen, som det var paaregnet og ventet, efter hvad der tidligere er sket, samtidig med, at man ogsaa maatte gaa ud fra, at Udgiften ikke steg udover det, man havde været med til at bevilge i forrige Finansaar og derfor kunde vente vilde komme. Jeg har udtrykt mig meget forsigtigt, tror jeg, i saa Henseende. Det ærede Medlem nævnedes Varebeholdningen og ønskede Oplysninger om, hvad den bestod i. Jeg er naturligvis til Rede med at give de Oplysninger, der foreligger for mig, overfor det Udvalg, der ventes nedsat. Det ærede Medlem talte om, at der stod i Motiverne, at der var anbragt meget væsentlige Midler i de forskellige offentlige Kasser. Jeg har allerede ved Forelæggelsen af Lovforslaget nævnt nogle efter min Mening ret overbevisende Eksempler paa, hvilke Beløb der stadig tiltrænges for de offentlige Kassers Vedkommende. Men naar det ærede Medlem vilde mene, at jeg havde regnet f. Eks. Brændselsforsyningens Kasse med, saa er det naturligvis ikke rigtigt. Brændselsforsyningen hører ind under Varebeholdningen, om jeg saa maa sige, og har ikke noget at gøre med det, jeg kalder for Statsvirksomhedernes Kasse.

Jeg skal dernæst tillade mig at henvende nogle Bemærkninger til Hr. Birck. Hvad den Finanspolitik angaar, som er fulgt i de 4 Krigsaar, er det sandt, at jeg som Finansminister bærer Ansvaret derfor. Men det ærede Medlem er vel, skønt han har været udenfor Politik i disse Aar, ikke ubekendt med, at Rigsdagen saa at sige enstemmigt har tiltraadt de Forslag og Bevillinger, der er blevet foreslaaet af Regeringen. Jeg taler ikke om, at Finanslovene og Tillægsbevillingslovene er blevet enstemmigt vedtaget af begge de høje Ting, skønt det dog er det mest afgørende, for derpaa findes dog eller kommer i Virkeligheden alle Udgifter. Men ogsaa alle Forslag af politisk finansiel Rækkevidde har fundet enstemmig Tilslutning fra begge Rigsdagens Ting. Jeg vil ikke paa nogen Maade søge at unddrage mig mit Ansvar, men jeg ved egentlig ikke, hvorfor jeg skulde bære hele Ansvaret for en Politik, der har faaet enstemmig Tilslutning af hele Rigsdagen, ogsaa det Parti, som det ærede Medlem saa at sige tilhører — jeg tør ikke sige mere, fordi jeg fra tidligere Dage er kendt med det ærede Medlems politiske Naturel —, har givet sin fuld-

stændige Tilslutning til disse Forslag. Der er enkelte Tilfælde, hvor der har været en Smule Uro i det konservative Folkeparti, eller hvad det hed ved de forskellige Lejligheder, men man maa sige, at i al Almindelighed har det konservative Parti givet Regeringens og Finansministerens Forslag sin Tilslutning. Det ærede Medlem betegner denne Politik paa en saadan Maade, at han siger, at dens Parole og Idé er denne: Efter os kommer Syndfloden. Dertil vil jeg sige, at det ærede Medlem synes virkelig ikke at leve i den Tid, hvori vi andre lever, for hvis jeg skulde sige, hvad det er for en Tid, vi lever i, vilde jeg sige, at det er i en vis Forstand Syndflodens Dage. Naar man lever i en Ulykkestid som den nuværende, hvor Bølgerne skyller saa højt i de forskellige Lande, hvor der synes at være baade Strandinger og Havets mest voldsomme Udbrud overalt, saa er det underligt at tale om den Syndflod, der kommer, for synderligt værre, end det nu er, skulde det dog ikke blive i den Tid, som kommer, efter at Verdenskrigen er afsluttet. Hvis det ærede Medlem derfor vil forstaa, hvad der er sket i de 4 sidste Aar her i Danmark, og det vil han sikkert være i Stand til, hvis han vil, saa er det det, at man har maattet afparere de overordentlige Vanskeligheder, der finansielt truede os gennem Dyrtiden, gennem militære Foranstaltninger, gennem svigtende Indtægter o. s. v., paa to Maader, enten ved Paalæggelse af Skatter eller ved Optagelse af Laan. Min Kollega Indenrigsministeren har en Gang henvist til, at man maaske kunde bruge Sparsommelighed som det tredje Middel til at afparere de finansielle Vanskeligheder, som truede, men jeg tør sige, at denne Tanke om Sparsommelighed ikke har fundet Tilslutning hos noget som helst Parti her i Salen. Det har derfor været umuligt for Regeringen at gennemføre dette Princip med nogen Styrke. Tværtimod, det Parti, som det ærede Medlem saa at sige altsaa tilhører, har ogsaa mange Gange været ivrigt for at kræve Udgifter. Ærede Medlemmer, som erindrer Samlingens Slutning, vil huske f. Eks. Laanet paa 10 Mill. Kr., med Hensyn til hvilket der sikkert var Uenighed indenfor det konservative Folkeparti vedrørende Forslagets moralske Karakter, men det var dog ikke fra konservativ Side, at man gjorde Indvendinger imod pludselig at anvende et saa stort Beløb af Statskassens likvide Midler til Udlaan i Smaapartier, hvad der administrativt gør det vanskeligt at udlaane og ingenlunde let at faa det igen. Altsaa den Finanspolitik, man har maattet